

Кога дойде куси врабецъ,
Съ зачуди църнъ сиромашъ,
Що да чинить, какъ да чинить.
„Леле, леле я сиромашъ!

Али не'еста да си жалья,
Али просо да жальяме?
Арно койни назобафме,
Къде ке 'и однесиме?“

24.

Цуцулина и Тресопатка.

Отъ Прилепъ.

Съ посвършилъ Цуцулина, Гугу-
лина, гуи, гуи, гуи,
къ посвърши мала тресопатка;
Си покани сто свато'и,
Сто свато'и, петъ кумо'и,
И четири деверчина,
Ке ми одѣтъ по невеста
Цуцулину Гугулину.
Киниса'а да си одатъ,
Да си одатъ, по невеста.
Напредъ 'одить самъ Цуцуль мжшъ,
Самъ Чуцуль мжшъ зеташина,
И по него сто свато'и,
Сто свато'и петъ кумо'и,
И четири деверчина.
Съ зададе темна мжгла,
Тая идеть пра'у на ними;

Не ми било темна мжгла,
Туку било копсо пиле.
Ми пжрна'а да бегаетъ
Сто свато'и, петъ кумо'и,
И четири деверчина;
Кой подъ грутче, кой надъ грутче,
Кой подъ тжрнче, кой надъ тжрнче,
Кой подъ глокче, кой надъ глокче,
Самъ зеташинъ во кжпина;
Оста'я невеста-та,
Оста'я на полжхти.
Си къ вати копсо пиле,
Кога очи целиваше,
Църни кжрни въ течѣ'а;
Кога гжрло целиваше,
Перду'и-те въ скубеше.

25.

Цуцуль пасить гояда
По край река Ситница;
Поминала лисица:
„Добро утро Цуцуле!“ —
„Далъ богъ добро лисица!“ —

„Що врѣва къ на село?“ —
„Ми съ женить комаръ бей
За мушичка девойка.
Болфа кука метеше,*
Болфче-то въ расеше;

*) Петель джрва цепеше,
Кокошка му редеше;
Жаба огонь валеше,
Отъ ощо го валеше,
По'ике го гаснеше;

Болва тжпанъ биеше,
Мечка тесто валькаше,
Отъ ощо го валькаше,
По'ике го лапаше.